

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Reverendis Et Illustribus Dominis Virisque Clarissimis
Subdecano & Canonicis Metropolitanæ Ecclesiæ
Coloniensis dominis suis gratiosis ...**

Hermann <V., Köln, Erzbischof>

[Köln], [1545]

VD16 K 1742

Ex Libro Ioannis Cochlaei De Papae Nicolai primi quibusdam Epistolis, actis
& decretis, pro defensione Episcopi Roffen. & Tho. Mori.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35072

EX LIBRO IOAN

NIS COCHLAEI DE PAPAE NI

colai primi quibusdam Epistolis, actis & de

cretis, pro defensione Episcopi

Roffen. & Tho.

Mori.

Ex Chroni
cis Regi-
nonis anti-
qui auctoris.

Guntheri-
us olim ar-
chiepisco-
pus Coloni-
ensis.

Forre, Fin-
dicuntur.

ANNO DOMINICAE IN-
carnationis D. CCC LX IIII. Lo-
tharius Rex coepit occasiones quaerere, qua-
liter Thietbergam Reginam a suo consortio
separare potuisset, quam exosam habebat pro-
pter Vualdradam, quae eius fuerat concubi-
na, cum adhuc adolescens esset, in domo pa-
terna. Hanc siquidem diabolo inflammante,
nimio diligebat amore. Guntherium itaq; Co-
loniensi urbis Pontificem, qui eo tempore erat Archicapellanus, Rex
primo per subintroductos missos, deinde per semetipsum, super huiusce-
modi dissidio, omni arte aggreditur. Et ut facilius assensum praerberet,
promisit se eiusdem Episcopi neptem in matrimonium accepturum, tan-
tum ut praedictam Thietbergam, eius aliorumq; Episcoporum auctori-
tate & licentia, repudiare quacunq; ratione potuisset. Qui (ut erat leuis
animo, ac inconsideratus actione) protinus omni intentione introducitur,
uana spe (ut postea claruit) seductus. Rursus idem Guntherius Thiet-
gandum Archiepiscopum Treuerensem hac de causa alloquitur. Et sci-
ens esse uirum simplicem, nec adeo in diuinis scripturis eruditum, Canonis-
cisq; sanctionibus exercitatum, ex utriusque Testamenti paginis quasdam
sententias profert, quas aliter, quam Ecclesiastica regula docet, edisse-
rens, uirum improuidum secum in foueam trahit, caecus caeco ducatum praes-
tans. Quid plura? Facta sunt omnia, quae huic commento uidebantur esse
necessaria. Concilium Metis conuocant, Reginam quasi canonicè uoca-
tam, in medio statuunt, testes producunt una cum scriptis, quae ualde gra-
uia crimina imponebant. Inter alia protestati sunt, quod eadem Thiet-
berga confessa fuisset, semetipsam fratris Germani incestuoso concubitu
esse pollutam. Continuo statuta patrum de incestuosis recitantur. Et non
solum a legitimo uiro separatur, uerum etiam omnis copula maritalis inhi-
betur. Poenitentia iuxta modum culpae inducitur. Et tali nefaria machi-

na

natione diu exoptata uoluntas Regis adimpletur. Non multo post interiecto tempore, iterum Conuentum Synodalem Aquisgrani coadunant, ubi Rex libellum suæ proclamationis obtulit, ubi continebatur, qualiter in quadam fœmina, Thietberga nomine, factiosis perfidorum hominum argumentis fuerat defraudatus. Imò non mediocriter repetiuit, quòd iudicio Episcoporum dissidij sententiam pertulisset. Quæ si idonea esset coniugali thoro, & pestifera incestus pollutione fœdata non fuisset, nec uiuæ uocis confessione publice condemnata, sponte eam retineret. Porro se incontinentem esse professus est, & sine copula iuuenilis ætatis ardorem ferre non posse. Allatis itaque diuersorum Conciliorum uoluminibus, multa de incestuosis replicata sunt. Quibus recitatis, hanc diffinitiuam sententiam protulerunt: Credimus illam non fuisse idoneam ac legitimam coniugem, neque à Deo præparatam esse uxorem, quæ publica confessione incestuoso fornicationis crimine denotata probatur. Quocirca glorioso principi nostro, pro sua in diuino cultu deuotissima assertionem atque uictoriosissimam Regni tutionem, cui non solum nos, uerum etiam Canonica auctoritas interdicit incestuosum coniugium, legitimum matrimonium à Deo illi concessum non denegamus, iuxta indulgentiam dicentis Apostoli: Melius est nubere quàm uri. His itaque patratæ, Vualdrada iam in publicum procedit, stipata obsequentium multitudine, omnisq; regia aula resultat, Vualdradam Reginam esse. Guntheri Episcopi neptis ad Regem accessit, ac semel (ut aiunt) ab eo constupratur, atque cum cachinno & omnium derisione ad auunculum remittitur. Igitur agentibus fratribus Thietbergæ Reginæ hæc omnia ad notitiam Nicolai Papæ deferuntur, qui eo tempore Romanæ præsidebat Ecclesiæ.

ANno igitur dominicæ incarnationis D. CCC LXV. missi sunt Hagano & Rodoaldus, Apostolicæ Sedis Legati, in Galliam ad discutiendum, utrum res ita se haberet, sicut summo Pontifici nunciata fuerat. Qui in Franciam uenientes, pecunia corrupti, magis fauerunt iniquitati, quàm æquitati. Tamen ad Regem peruenientes, cum ei declarassent legationis suæ causas, tale responsum ab eo acceperunt: Se nihil aliud egisse, nisi quod Episcopi ipsius Regni in generali Synodo sibi agendum præmonstrassent. Dederunt autem idem Legati consilium Regi, ut illos Episcopos, qui illi Synodo præfuerant, ad Sedem Apostolicam destinaret, qui uerbis ac scriptis uniuersali Papæ satisfacerent. Legati immensis ditati opibus Romam regressi sunt, nunciaueruntq; Præsuli, quæ in Gallijs uiderant & audierant, adijcipientes, se nullum sapientem Episcopum in Regno Lotharij inuenisse, qui ad liquidum Canonicis esset institutus disciplinis.

Interea

Interea Thietgandus & Guntherius Archiepiscopi Romam profecti sunt ea animi intentione, ut Regem innoxium in supradicto facto demonstrarent, & se cum cæteris Coepiscopis Ecclesiastica atque Apostolica exersuisse decreta. Stultitiæ quidẽ elogio denotandi, qui illã Petri Sedem aliquo prauo dogmate fallere posse arbitrati sunt, quæ nec se fefellit, nec ab aliqua hæresi unquam falli potuit. Itaq; cum in præsentiam Nicolai Papæ uenissent, libellum obtulerunt, in quo continebantur gesta Synodalia, quæ in Mediomatricourbe & Aquis ab eis statuta fuerant. Qui cum à Notario coram omnibus recitatus esset, interrogauit Pontifex, si hæc scripta uerbis confirmarent? Inconueniens uideri, ut quod proprijs manibus roborauerant, uerbis infirmari mallent. Et sic nec repulsa nec admissa eorum assertione, iussi sunt ire ad hospitia sua, quousque reuocarentur. Paucis interpositis diebus ad Synodum, quam Papa congregauerat, sunt accersiti, ubi eorum damnata & anathematizata sunt scripta, & ipsi, omnibus adiudicantibus Episcopis, Presbyteris & Diaconis sunt depositi, & omni Ecclesiastica dignitate priuati.

Quam turpiter debonestati, Ludouicum Imperatorem fratrem Lotharij Regis adeunt, qui ea tempestate Beneuentanis morabatur in partibus, scriptis & dictis uociferantes, se iniuste esse depositos, ipsi Imperatori & omni sanctæ Ecclesiæ iniuriam esse factam, cum nunquam auditum sit, ueluspian lectum, quod ullus Metropolitanorum fuerit degradatus. Adiecerunt insuper multa alia, blasphemantes eundem Papam, quæ hic superfluum duximus enumerare: existimantes se eiusdem Imperatoris adminiculo simul & intercessionis ope, & criminis obiecti aboleri notam, & pristinae dignitatis recuperare statum. Sed spes eorum frustrata est, quamuis Imperator omnibus uotis illis opitulari uoluisset. Thietgandus depositionis suæ à Sede Apostolica prolatam sententiam patienter ferens iuxta præcedentem consuetudinem, nihil omnino de sacro mysterio contingere præsumpsit. Guntherius uero superbiæ spiritu inflatus, uetitum sibi officium usurpare ausu temerario non expauit, parui pendens Apostolicam communicationem. Reuertuntur igitur in Franciam, debita confessione repulsi. Et dum iterum ac tertio Sedem Apostolicam reparationis & restitutionis gratia adissent, nouissime in Italia infirmitate præuenti, peregrini & exules moriuntur, communionem laicali sibi tantum concessa.

Anno dominicæ incarnationis D. CCC LXVI. Arsenius Episcopus, Apocrisarius & Consiliarius Nicolai Papæ, uice ipsius directus est in Franciam, quo perueniens tanta auctoritate & potestate usus est, ac si idem summus Præsul aduenisset. Conuocato denique Episcoporum

rum

rum conuentu, Lotharium Regem alloquitur, ut unum e duobus eligat, aut propria reconcilietur uxori, abdicato Vualdradæ pellicis consortio, aut protinus anathematis gladio feriretur, post omnesq; ei in hoc scelere fauorem præstantes. Hac necessitate compulsus uel constrictus, uellet, nollet, Thietbergam Reginam in matrimonium recepit, interposito Iurifurandi sacramento, se illam ita in reliquum habere, sicut æquitatis iura dicunt legitimam uxorem esse tenendam. Nec eam à se separaret, nec ipsa uiuente aliam super eam induceret. Post hæc Vualdradam, ex aucto-
ritate Dei &
sancti
Petri, & uerbo domini Apostolici Romam ire iubet, ut pro se rationem reddere studeat.

FINIS.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

48
8...

7